

Uppt. av Birger Andersson
efter Frkn Ebba Åkesson
i Lund

Anmärkingar: 90

Se i syné.

En flicka, som hette Gerda Sundelius, var en gång i Höör. En kväll skulle hon gå till sin morbror som bodde ett stycke in i skogen.

När hon hade gått en stund, mötte hon en gammal gumma som hon inte kunde komma förbi; gumman stod framför henne vart hon än vände sig och till slut blev hon alldeles stel. Då hittade hon på att hon skulle niga för gumman och då blev vägen fri, men gumman var som försvunnen.

När hon skulle gå hem igen, vågade hon inte gå ensam utan morbrodern måste följa henne; rätt som det

var; blev flickan stående alldeles stilla igen.!

Men så neg hon och sen kunde hon gå vidare; då hade hon sett gumman på samma ~~stället~~ ställe som förut, men morbrodern hade ingenting sett, fast han stod alldeles bredvid och höll flickan i handen.!

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Uppt. av Birger Andersson

Anmärkingar: 91

efter Frkn Rbba Åkesson

i Lund

Skogsnuan.!

När fru Åkesson var ungefär 15 år var hon ute i skogen med sin mor. Då fick de höra någon som skratade och slog träpinnar mot varandra; de skulle se efter vem det var och gick mot ljudet, men när de hade gått en stund, visste de inte var de var.!

Då skrattade det igen och då förstod de att det var skosnuan som hade narrat dem. De vände tröjorna avigt och då kunde de hitta till stigen igen.!

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

Uppt. av Birger Andersson

Anmärningar: 93

479

efter Frkn Ebba Åkesson

i Lund

Se i syne.!

En mörk natt skulle fru Å:s man köra genom Hästvedaskogen vid Broby. Rätt som det var stannade hästen och ville inte gå längre. Den var så rädd så den s skälv.!

Åkesson kunde inte se något, men när han tog huvestolen (lokan) av hästen, och sog genom den, så låg där något stort vitt på vägen. Det var ingen annan råd än att leda hästen vid betslet omkring stället, och ändå var den så rädd, så den höll på att springa ner i gropen(diket).!

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

Uppt. av Birger Andersson

Anmärkingar: 94

efter Frkn Ebba Åkesson

479

i Lund

Lyte.

En fru som hette Ida ~~Måxax~~ Malmsjö, fick en dotter,
som hade utslag på armarna.

Hon frågade en klok gumma om råd och gumman sade,
att hon hade strukit mot en hyllebbuske, när hon var
~~maxe~~ med flickan. Hon kom då ihåg, att hon hade stru-
kit mot en sådan buske vid Soldattorpet på "Kulturen"
i Lund och tyckt att det var så otäckt kittligt, när
blommorna strök mot skinnet på armen.

Hon fick då ta hyllebär från busken, koka dem och
sedan tvätta flickan med. Vattnet skulle hon hålla
ut vid busken, när hon hade använt det.

Barnet blev brä.

7

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

Uppt. av Birger Andersson

Anmärkingar: 95

efter Frkn Ebba Åkesson

479

i Lund

Värtor.:

Man klyver ett äpple mitt, itu. Den ena hälften
äter man upp, den andra stryker man över värtorna
och kastar bort. När den ruttnat äro värtorna bort-
ta.!

Birger Andersson

96

Frkn Ebba Åkesson

Dund

479

Vårtor.

Vårtor kan knytas botr också. Man slår en knut, ~~en~~
omkring varje vårta, så att tråden glider över vårtan, när den stramas åt; sedan gömmer man tråden under en sten, som man aldrig mera kommer till.

Uppt. av Birger Andersson

efter Frkn Ebba Åkesson

i Lund

Anmärkingar: 97

97.

Lyte.

I Broby var det en fru Åkesson, som skulle baka. Hon var med barn. När hon hade sopat ugnen, ställde hon kvasten galet, så den kom med det glödande riset nedåt, hon hade glömt att släcka den ordentligt också. Sedan råkade hon kliva över den och när tösen föddes så var ungen alldeles skinnflädd ~~ox~~ i ändan.

Hon trodde först att det hade varit något galet med själva baket, men vad det var visste hon inte. Hon försökte ~~söka~~ sökte att bota det genom att baka ett bröd

479 10

och lägga det varmt mellan två tallrikar, så att det:
blev ånga på dem, sedan tvättade hon barnet med ångan
men det hjälpte inte.!

Vid nästa bak tog hon då kvasten och doppade den i
vatten medan den glödde, sedan tvättade hon barnet
med d e t vattnet och det hjälpte.!

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Uppt. av

Birger Andersson

Anmärkningar: 92

479

efter

Frkn Ebba Åkesson

i

Lund

Spöke.

I Broby var det en änka, som hade haft en "lös rä-
li" man. Han spökade långt efter det att han hade
blivit begravd; han rev ut alla lådor i stugan och
gick och sökte överallt i huset; en gång fick barnen
se honom komma på vägen, han var utan huvud och ha-
de en bössa på axeln. En annan gång spärrade han
vägen för en grannkvinna, hon kunde inte komma för-
bi utan måste gå en omväg.

För att bli kvitt spöket, strödde änkan hör(lin-)

frö på vägarna, en mil åt vart håll, och sedan
kom det aldrig igen.

Uppt. av Birger Andersson

Anmärkingar: 98

efter Frkn Ebba Åkesson

i Lund

98/ Lyte.:

Fru Åkesson hade en pojke och om honom sa hon, att han hade då minst sju lyten. Riktigt bra blev han aldrig, men en del av dem blev han av med.:

När han föddes, såg hans huvud ut som en döds-kalle. När modern gick med honom hade en släkting dött och fru Åkesson var med på begravningen, fast man hade sagt åt henne att det var då inte bra. Hon gick inte fram till graven, men inne på kyrkogården var hon och så blev hon trött och satte sig på en gravsten.:

Medan hon satt där, började klockorna ringa, och då tyckte hon det var så hemskt och underligt. Det var klart därför glutton fick sådant huvud.:

Uppt. av Birger Andersson

Anmärkningar: 99

efter Frkn Ebba Åkesson

Lund

99.

Lyte.!

I Broby bodde det en fru Stjernkvist och hon hade en son. Ända sedan han föddes hade han haft variga öron, det bara rann ur dem.!

På gården hade de en hund, som också hade sådana öron och den hunden hade fru Stjernkvist alltid tyckt var så hemsk att se på, så det var säkert därför pojken var sådan.!

En gång, när fru Stjernkvist var uge och gick, hade hon hunden med sig och då blev den överkörd vid en järnvägsövergång.!

Den dog och då fick fru S. för sig att nu kunde hon